JULIANE KOKOTT
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2023. június 29.[1]

C-311/22. sz. ügy

Anklagemyndigheden
kontra
PO,
Moesgaard Meat 2012 A/S

(a Højesteret [legfelsőbb bíróság, Dánia] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Előzetes döntéshozatal iránti kérelem – 2010/75 irányelv – Ipari kibocsátások – A környezetszennyezés integrált megelőzése és csökkentése – Engedélyezés – Vágóhidak tevékenysége – Termelési kapacitás – Hasított test – Napi termelési kapacitás”

I. Bevezetés

1. Hogyan kell megítélni, hogy egy vágóhíd napi 50 tonna hasított test termelési kapacitással rendelkezik-e, ami az ipari kibocsátásokról szóló irányelv[2] értelmében engedélyköteles? A jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelem ezt hivatott tisztázni.

2. A perbeli vágóhíd eredetileg nem rendelkezett ilyen engedéllyel, ezért az érintett vállalat és annak vezetője ellen időközben büntetőeljárás indult. Ebben a büntetőeljárásban vitatott, hogy miként kell értékelni a vágóhíd kapacitását.

3. Különösen azt kell tisztázni, hogy a hasított testek tömege a feldolgozás előtt vagy után – azaz különösen a kivéreztetés és zsigerelés, valamint a nyak és a fej eltávolítása után – meghatározó-e a küszöbérték szempontjából. Felmerül továbbá a kérdés, hogyan határozzák meg a *napi* kapacitást, és milyen mértékben lehet figyelembe venni a tényleges termelést a kapacitás meghatározásakor.

[1] Eredeti nyelv: német.

[2] Az ipari kibocsátásokról (a környezetszennyezés integrált megelőzése és csökkentése) szóló, 2010. november 24-i 2010/75/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2010. L 334., 17. o.; helyesbítések: HL 2012. L 158., 25. o.; HL 2017. L 22., 86. o.; HL 2017. L 158., 51. o.)

II. Jogi háttér

A. Az uniós jog

1. Az ipari kibocsátásokról szóló irányelv

4. Az ipari kibocsátásokról szóló irányelv többek között átdolgozza a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről szóló, 1996. szeptember 24-i 96/61/EK tanácsi irányelvet[3], amely a vágóhidakra vonatkozó engedélyezési kötelezettség tekintetében messzemenően azonos rendelkezéseket tartalmazott.

5. Az ipari kibocsátásokról szóló irányelv 3. cikkének 3. pontja az alábbi módon határozza meg a „létesítmény” fogalmát:

„olyan helyhez kötött műszaki egység, amelyben egy vagy több, az I. mellékletben, illetve a VII. melléklet 1. részében felsorolt tevékenységet folytatnak, és bármely más, azzal közvetlenül együtt járó, ugyanazon a telephelyen folytatott tevékenységet, amely műszakilag kapcsolódik az említett mellékletekben felsorolt tevékenységhez, és amelynek hatása lehet a kibocsátásokra és a környezetszennyezésre”.

6. Az ipari kibocsátásokról szóló irányelv 4. cikke határozza meg az engedélykötelezettséget:

„(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy egyetlen létesítmény […] se működhessen engedély nélkül.

[…]”

7. Az ipari kibocsátásokról szóló irányelv I. melléklete a következőképpen kezdődik:

„Az alábbiakban megadott küszöbértékek általában a termelési kapacitásra vagy teljesítményre vonatkoznak. […]”

8. Az ipari kibocsátásokról szóló irányelv I. melléklete 6.4. pontjának a) alpontja a vágóhidak tevékenységét határozza meg:

„Vágóhidak tevékenysége 50 tonna vágott súly/nap kapacitás felett[.]”

[3] HL 1996. L 257., 26. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 3. kötet, 80. o.

2. A vágásra vonatkozó különös szabályok

9. Először a friss hús Közösségen belüli kereskedelmét érintő egészségügyi problémákról szóló, 1964. június 26-i 64/433/EGK tanácsi irányelvnek[4] az 1991. július 29-i 91/497/EGK tanácsi irányelvvel[5] módosított változata 2. cikkének d) pontja a következőképpen határozta meg a „hasított/vágott test"[6] fogalmát:

„a levágott állat teljes teste a kivéreztetés, kizsigerelés és a végtagoknak az elülső és a hátulsó lábtőízületnél való eltávolítása, valamint a fej, a farok és a tőgy eltávolítása után, ezen felül a szarvasmarhafélék, juh, kecske és lófélék esetében a lenyúzás után […]".

10. Ezt a szabályozást az állati eredetű élelmiszerek különleges higiéniai szabályainak megállapításáról szóló 853/2004/EK rendelet[7] váltotta fel.[8] A „hasított test" [a rendelet fordításában „állati test"] fogalmának meghatározására vonatkozóan ez a rendelet kimondja, hogy ez az állat teste a vágás és zsigerelés után (I. melléklet 1.9. pont).

11. A hasított test pontosabb meghatározását az 1308/2013/EU rendelet[9] IV. melléklete tartalmazza:

„A. A legalább nyolc hónapos szarvasmarhafélék hasított testének uniós osztályozási rendszere

I. Fogalommeghatározások

A következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

1. »hasított test«: a levágott állat egész teste kivéreztetve, kizsigerelve és megnyúzva;

[…]

IV. Kiszerelés

4 HL 1964. 2012. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 1. kötet, 34. o. Az irányelv 2005. december 31-én hatályát vesztette.

5 HL 1991. L 268., 69. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 12. kötet, 72. o.

6 Az ipari kibocsátásokról szóló irányelv eredeti német változata, azaz a 96/61/EK irányelv a „Schlachtkörper" (hasított test) fogalma helyett ugyancsak a „Tierkörper" (hasított/vágott test) fogalmát használta.

7 2004. április 29-i európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2004. L 139., 55. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 45. kötet, 14. o.). E szabályozás módosításai, többek között az (EU) 2022/2258 felhatalmazáson alapuló rendelet (HL 2022. L 299., 5. o.) nem érintették a „hasított test" fogalommeghatározását.

8 Sajnos csak közvetve, az emberi fogyasztásra szánt egyes állati eredetű termékek előállítására és forgalomba hozatalára vonatkozó élelmiszer-higiéniai és állat-egészségügyi feltételekről szóló egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről, valamint a 89/662/EGK és a 92/118/EGK tanácsi irányelv és a 95/408/EK tanácsi határozat módosításáról szóló, 2004. április 21-i 2004/41/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2004. L 157., 33. o.; magyar nyelvű különkiadás: 3. fejezet, 44. kötet, 407. o.) (2) preambulumbekezdésből vezethető le, amelynek a száma a német változatban még (34) preambulumbekezdés. Nyilvánvaló, hogy ennek az irányelvnek a Hivatalos Lapban való közzététele jelentős hibákat tartalmaz.

9 A mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról, és a 922/72/EGK, a 234/79/EK, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 347., 671. o.; helyesbítések: HL 2014. L 189., 261. o.; HL 2014. L 232., 25. o.; HL 2016. L 130., 9. o.; HL 2017. L 262., 16. o.).

Az egész vagy fél hasított testet a következőképpen kell előkészíteni:

a) fejek és lábvégek nélkül; a fejet a tarkóízületnél kell a hasított testről leválasztani, míg a lábvégeket kéztő-kézközép, illetve lábtő-lábközép csontok közötti ízületeknél leválasztva kell eltávolítani;

b) a mellüregi és hasüregi szervek nélkül, vesével, vesefaggyúval, illetve medencei zsírszövettel együtt vagy azok nélkül;

c) a nemi szervek és a hozzájuk tartozó izmok nélkül, valamint – nőivarú állatok esetében – a tőgy, illetve a tőgy zsírszövete nélkül.

[…]

B. A sertések hasított testének uniós osztályozási rendszere

I. Fogalommeghatározás

»Hasított test«: a levágott sertés kivéreztetett és kizsigerelt teste egészben vagy a gerinc hosszanti középvonala mentén félbehasítva.

[…]

III. Kiszerelés

A hasított testeket nyelv, szőr, köröm, nemi szervek, háj, vese és rekeszizom nélkül kell kiszerelni.

C. A juhok hasított testének uniós osztályozási rendszere

I. Fogalommeghatározás

A »hasított test« és »hasított féltest« A.I. pontban szereplő fogalommeghatározásai alkalmazandók.

[…]

IV. Kiszerelés

Az egész vagy fél hasított testet fej (az atlanto-occipitalis ízületnél leválasztva), lábvégek (kéztő-kézközép, illetve lábtő-lábközép csontok közötti ízületeknél leválasztva), farok (a hatodik és hetedik farkcsigolya között elválasztva), tőgy, nemi szervek, máj és bélgarnitúra nélkül kell előkészíteni. A vesék és a vesefaggyú a hasított test részei.”

B. A dán jog

12. Dánia az ipari kibocsátásokról szóló irányelvet a Lov om miljøbeskyttelse (a környezetvédelemről szóló dán törvény a 2022. január 19-i 100. számú rendelettel kihirdetett hatályos változatban; a továbbiakban: dán környezetvédelmi törvény) és a Bekendtgørelse om godkendelse af listevirksomhed (a jegyzékbe vett tevékenységek engedélyezéséről szóló rendelet a

2021. november 15-i 2080. számú rendelettel kihirdetett hatályos változatban; a továbbiakban: engedélyezési rendelet) a vágóhidakra vonatkozó küszöbértékre vonatkozó további pontosítás nélkül ültette át.

13. A dán környezetvédelmi törvény 110. §-a (1) bekezdésének (6) albekezdésével és – bizonyos mértékben – a 110. §-ának (4) bekezdésével összefüggésben értelmezett 110. §-ának (2) bekezdése úgy szól, hogy az engedéllyel nem rendelkező üzemeltető e törvény 33. §-a alapján két évig terjedő szabadságvesztéssel büntethető, ha a kötelezettségszegéssel környezeti kárt okozott.

14. A dán bekendtgørelse om produktionsafgift ved slagtning og eksport afvin (a sertésvágást és -kivitelt terhelő termelési adóról szóló dán rendelet; a 2021. november 26-i 2183. sz. rendelettel kihirdetett hatályos változatban; a továbbiakban: a termelési adóról szóló rendelet) úgy szól, hogy adót kell fizetni minden egyes olyan, Dániában tenyésztett sertés után, amelyet levágtak, és amelyet hatósági ellenőrzés keretében feltétel nélkül engedélyeztek emberi fogyasztásra. Az adómértéket sertésenként, szállított vágósúly alapján állapítják meg, amely a vágás során meleg, háj („flomme”) nélküli vágott sertés fejet és lábat is tartalmazó súlyának felel meg.

III. A tényállás és az előzetes döntéshozatal iránti kérelem

15. A Moesgaard Meat 2012 A/S 2014 és 2016 között a dán környezetvédelmi törvényben előírt engedély nélkül működtetett egy vágóhidat. Ilyen engedélyt csak 2018. május 9-én kapott a vállalkozás, miután eleget tett a környezetvédelmi hatóságok által előírt követelményeknek.

16. Ezért a Moesgaard Meat és az ügyvezetője, PO ellen vádat emeltek a dán környezetvédelmi törvény megsértése miatt, mivel a vállalkozás a fent említett időszakban környezetvédelmi engedély nélkül üzemeltetett naponta több mint 50 tonna hasított testet előállító vágóhidat, amivel környezetkárosodás veszélyét idézték elő.

17. Ebben a büntetőeljárásban a felek között vita van arról, hogy a hasított testek súlyát a feldolgozandó állatok, azaz a „nyersanyag” súlya, vagy a végtermék, azaz a fej nélküli, fagyasztott (kivéreztetett) állapotban lévő hasított testek alapján kell-e meghatározni. Vita van abban a kérdésben is, hogy a napi termelés kiszámításakor csak a vágási napokat mint olyanokat kell-e figyelembe venni, vagy azokat a napokat is, amelyeken a vágáshoz kapcsolódó egyéb munkákat végeznek. Végezetül pedig vita van abban a kérdésben is, hogy egy vágóhíd kapacitásának kiszámításakor meghatározó lehet-e a termelési volumen, ha ez a volumen jogellenes intézkedések – ebben az esetben a további hűtőkonténerek használata – miatt magasabb, mint az üzem kapacitása e jogellenes intézkedések nélkül.

18. Ez az eljárás jelenleg harmadfokon a Højesteret (legfelsőbb bíróság, Dánia) előtt van folyamatban, amely a következő kérdésekkel fordul a Bírósághoz:

1) Úgy kell-e értelmezni az ipari kibocsátásokról szóló irányelv I. melléklete 6.4. pontjának a) alpontját, hogy a „hasított testek előállítása” azt a vágási eljárást foglalja magában, amely akkor kezdődik, amikor az állatot eltávolítják az istállóból, elkábítják és leölik, és a nagy szabványos darabolással fejeződik be, így a vágóállat súlyát a nyak és a fej, valamint a szervek és zsigerek eltávolítása előtt kell meghatározni, vagy a „hasított testek előállítása” a szervek és a zsigerek, valamint a nyak és a fej nélküli hasított sertések kivéreztetést és hűtést követő előállítását jelenti, így a vágóállat súlyát csak ezután kell meghatározni?

2) Úgy kell-e értelmezni az ipari kibocsátásokról szóló irányelv I. melléklete 6.4. pontjának a) alpontját, hogy a termelési napok „napi” kapacitásban figyelembe veendő számának meghatározása során kizárólag azokat a napokat kell figyelembe venni, amelyeken a vágósertést elkábítják, leölik és azonnal feldarabolják, vagy azokat a napokat is figyelembe kell venni, amelyeken a vágósertés zsigerelését szolgáló műveleteket, köztük az állat vágásra történő előkészítését, a levágott állat hűtését, valamint az állat fejének és nyakának eltávolítását végzik?

3) Úgy kell-e értelmezni az ipari kibocsátásokról szóló irányelv I. melléklete 6.4. pontjának a) alpontját, hogy a vágóhídi „kapacitás” a vágóhíd által ténylegesen betartott fizikai, műszaki vagy jogi korlátok mellett 24 órán belül teljesített maximális napi termelés, amely azonban nem maradhat el a tényleges termeléstől, vagy elmaradhat-e a vágóhídi „kapacitás” a tényleges termeléstől például abban az esetben, ha a vágóhíd a termelést a vágóhídi „kapacitás” megállapításánál feltételezett, termelésre vonatkozó fizikai, műszaki és jogi korlátok figyelmen kívül hagyásával végezte?

19. PO és a Moesgaard Meat közösen, a Dán Királyság és az Európai Bizottság írásban nyújtották be észrevételeiket, valamint nyilatkoztak a 2023. március 9-i tárgyaláson.

IV. A jogkérdésről

20. Első pillantásra meglepőnek tűnhet, hogy a Bíróságot egy büntetőeljárásból kiindulva kérik fel irányelvek rendelkezéseinek az értelmezésére. A kérdést előterjesztő bíróság azonban semmiképpen sem közvetlenül egy irányelv alapján kívánja büntetni a terhelteket, hanem az irányelv értelmezését kívánja felhasználni annak érdekében, hogy a dán környezetvédelmi törvénynek – az irányelvnek messzemenően megfelelő – átültető rendelkezéseit az irányelvvel összhangban értelmezze. A terheltek büntethetősége ugyanis attól függ, hogy megsértették-e ezen átültetési rendelkezéseket.

21. Az ipari kibocsátásokról szóló irányelv 4. cikkének (1) bekezdése szerint a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy egyetlen létesítmény se működhessen engedély nélkül. Egy létesítmény a 3. cikk 3. pontja szerint olyan helyhez kötött műszaki egység, amelyben egy vagy több, az I. mellékletben felsorolt, ugyanazon a telephelyen folytatott tevékenységet folytatnak. Az I. melléklet 6.4. pontjának a) alpontjában van felsorolva a vágóhidak tevékenysége 50 tonna vágott súly/nap kapacitás felett.

22. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések az ilyen típusú létesítményt leíró fogalmak értelmezésére vonatkoznak. Fordított sorrendben fogom a kérdéseket megválaszolni.

23. A harmadik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság azt kívánja megtudni, hogy egy vágóhíd kapacitása lehet-e alacsonyabb a ténylegesen elért termelésnél (lásd: A. pont). A második kérdés a „napi” kifejezésre és a termelési napok számának meghatározására vonatkozik (lásd: B. pont). Az első kérdés a „hasított testek előállítása” fogalmának értelmezésére vonatkozik, és ezen belül különösen arra a kérdésre, hogy a leölt állat vagy a feldolgozott hasított test súlya a döntő, miután bizonyos testrészeket eltávolítottak (lásd: C. pont).

A. 3. kérdés – Tényleges termelés

24. A harmadik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság azt kívánja megtudni, hogy a vágóhíd kapacitását a fizikai, műszaki vagy jogi korlátok alapján vagy a ténylegesen elért termelés alapján kell-e értékelni.

25. Az ipari kibocsátásokról szóló irányelv 4. cikkének (1) bekezdésének első mondata szerint a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy egyetlen létesítmény se működhessen engedély nélkül. Ezért már az üzembe helyezés *előtt* meg kell tudni állapítani, hogy egy létesítmény e rendelkezés hatálya alá tartozik-e.

26. Ennek biztosítása érdekében a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a létesítményeket a működés megkezdése előtt ellenőrizzék az engedély szükségességének szempontjából. Azt, hogy a szóban forgó vágóhíd esetében ez megtörtént-e, és ha igen, hogyan történt, sajnos még a tárgyaláson sem sikerült megtudni az erre vonatkozó kérdés ellenére sem.

27. Mindenesetre a későbbiekben ténylegesen elért termelés nem alkalmas kritérium annak előzetes meghatározására, hogy egy létesítmény engedélyköteles-e. Ez az információ a természeténél fogva ezek csak jóval később – az engedély szükségességéről szóló döntés meghozatalának időpontját követően – áll rendelkezésre.

28. Következésképpen egy létesítmény kapacitását más kritériumok alapján kell értékelni. Mivel a létesítmény kapacitásának a fogalma annak *maximális* termelési volumenét, ezeket a kritériumokat a létesítményt jellemző fizikai, műszaki vagy jogi korlát(ozás)okban kell keresni,[10] amelyeket minden fél elismer. A létesítmény üzemeltetőjének szándékai vagy termelési céljai viszont nem vehetők számításba, mivel ellenkező esetben megalapozottan fennállna annak a veszélye, hogy az engedélyezési kötelezettség megkerülése érdekében elferdítik a valós szándékot és célt.

29. A létesítmény kapacitásának meghatározásához meg kell állapítani, hogy a létesítmény melyik része vagy a termelési folyamat melyik lépése korlátozza a kapacitást az adott meghatározandó létesítményben.[11] Ennek oka, hogy a létesítmény egyéb részeiben végrehajtott termelési lépések elkerülhetetlenül függnek ettől a lépéstől. Ezekben az egyéb részekben nem folyhat több termelés, mert a korlátozó termelési lépés vagy nem tud több köztes terméket feldolgozni, vagy már nem szolgáltat köztes termékeket a további lépések számára. Még ha a létesítmény ezen egyéb részeiben még rendelkezésre is állnak kapacitások, azok emiatt nem használhatók ki.

30. Az alapügyben az egyik vitatott kérdés az, hogy figyelembe kell-e venni egy olyan termelési szintet, amelyet csak további, jogellenesen felállított hűtőkonténerek miatt értek el.

31. Ezt a vitát úgy értelmezem, hogy a hűtőkapacitás korlátozza a perbeli vágóhíd termelését és így a teljes kapacitást. Más szóval: Ha a hűtőházak megteltek, a vágóhídon nem lehet több állatot levágni, mert a hús megromlana. Az állatok leölésére szolgáló kihasználatlan kapacitás tehát a teljes mértékben kihasznált hűtőházak esetén nem növeli a vágóhíd egészének kapacitását.

[10] Így Európai Bizottság is, *Guidance on Interpretation and Determination of Capacity under the IPPC Directive (Az IPPC irányelv egyes fogalmainak megértését segítő útmutatók)* (1. változat, 2007. április). Lásd: az elméletileg rendelkezésre álló kapacitás korlátozásáról: 2021. december 16-i Apollo Tyres (Hungary) ítélet (C-575/20, EU:C:2021:1024, 41–45. pont).

[11] Lásd: Európai Bizottság, *Guidance on Interpretation and Determination of Capacity under the IPPC Directive Hivatkozás: irányelv egyes fogalmainak megértését segítő útmutatók)*, 3. szakasz (1. változat, 2007. április).

32. Amennyiben a hűtőkapacitást később további hűtőkonténereknek a rendszerbe állításával növelik, ez a létesítmény változásának minősül. Ha a létesítmény már rendelkezik az ipari kibocsátásokról szóló irányelv szerinti engedéllyel, az ipari kibocsátásokról szóló irányelv 20. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy az üzemeltetőnek tájékoztatnia kell az illetékes hatóságot erről a változásról.

33. Ha az engedélyköteles küszöbértéket csak e további hűtőkonténerek miatt lépi túl a létesítmény, azaz még nem rendelkezik az ipari kibocsátásokról szóló irányelv szerinti engedéllyel, akkor a 4. cikk szerint az új hűtőkonténerek használatával csak az engedély kiadását követően üzemeltethető. Az üzemeltetőt tehát kötelezni kell arra, hogy a hűtőkonténerek üzembe helyezése előtt engedélyezési kérelmet nyújtson be, és megvárja az engedélyt.

34. Hasonló megfontolások alkalmazandók, ha más fizikai, műszaki vagy jogi korlátozások szűnnek meg vagy mérséklődnek. Így a létesítmény kapacitása már a napi munkaidőre vonatkozó jogszabályi korlátozások megszüntetése miatt is növekedhet. Ebben az esetben is kérelmezni kellene az engedélyt a küszöbérték első túllépése előtt. Ugyanakkor aránytalan lenne a működés leállítását követelni az engedély esetleges megadásáig tartó időszakra, amíg a rendelkezésre álló további munkaidőt (még) nem használják fel.

35. A létesítményt jellemző fizikai, műszaki vagy jogi korlátozások döntő fontossága ellenére azonban nem lehet figyelmen kívül hagyni a feltételezett kapacitás túllépését a tényleges működés során. Az ilyen túllépés inkább komoly támpont arra, hogy az erőmű kapacitásának meghatározása téves feltételezéseken alapult.

36. Ezért olyan létesítmény esetében, amely nem rendelkezik az ipari kibocsátásokról szóló irányelv szerinti engedéllyel, az alkalmazandó küszöbérték túllépése a tényleges termelés során azt jelzi, hogy a létesítmény valószínűleg mégiscsak engedélyköteles lehet.

37. Ilyen esetben a létesítmény üzemeltetője haladéktalanul köteles tájékoztatni az engedélyezésről döntő illetékes hatóságot. A hatóságnak az új információk és az egyedi eset összes többi körülménye alapján kell meghatároznia a létesítmény kapacitását. Ha kiderül, hogy a kapacitást tévedésből valóban alábecsülték, az üzemeltetőnek legalább engedélykérelmet kell benyújtania. Szükség lehet arra is, hogy az engedély megadásáig felfüggesszék a működést, vagy legalábbis az igénybe vehető kapacitás jogi korlátozását állapítsák meg. Amennyiben az üzemeltető közrehatott e tévedésben, akár megfelelő szankciók is megfontolandók.

38. Az is elképzelhető azonban, hogy a küszöbérték túllépése egyszeri, kivételes esemény, amelynek a megismétlődése rendes körülmények között nem várható. Erre különösen akkor kell gondolni, ha ez a termelési volumen a jogi korlátozások vagy a létesítmény meghatározott részeinek műszaki kapacitáskorlátjainak túllépésén alapul, ami egyéb hátrányokkal jár, például a berendezések túlzott elhasználódásával vagy a termelés alacsonyabb minőségével. Ilyen esetekben az illetékes hatóság eltekinthet attól, hogy a kivételesen megnövekedett tényleges termelési volumenből a létesítmény nagyobb kapacitására és ezáltal az engedély szükségességére következtessen.

39. A harmadik kérdésre tehát azt a választ kell adni, hogy az ipari kibocsátásokról szóló irányelv I. melléklete 6.4. pontja a) alpontjának alkalmazása során a létesítmény kapacitását az azt jellemző fizikai, műszaki vagy jogi korlátok fényében kell értékelni. Amennyiben egy olyan létesítmény tényleges termelése, amelyre eredetileg nem adtak ki engedélyt, később meghaladja a feltételezett

kapacitást és az alkalmazandó küszöbértéket, az üzemeltető haladéktalanul tájékoztatni köteles az engedélyezésről döntő illetékes hatóságot, amely köteles megtenni a további szükséges intézkedéseket.

B. 2. kérdés – Napi kapacitás

40. A második kérdés a létesítmény *napi* kapacitásának meghatározására irányul.

41. A kérdés hátterében az a körülmény áll, hogy az előzetes döntéshozatali kérelem szerint a vágási folyamat a Moesgaard Meatnél összesen három napra oszlik el. Az első napon leszállítják és előkészítik az állatokat, a második napon leölik és egy hűtőkamrában felakasztják őket, a harmadik napon pedig eltávolítják a fejet és a nyakat, és a hasított testeket előkészítik az elszállításra. Az állatok leölésére csak hétköznap kerül sor, de vasárnap már odaszállítják az állatokat a hétfői leöléshez, a pénteken leölt állatokat pedig szombaton dolgozzák fel. Ezért a Moesgaard Meat szerint a heti termelést a napi kapacitás meghatározásához hét nappal kell elosztani. Ezzel szemben Dánia úgy véli, hogy csak az állatok leölésének tényleges napjait kell figyelembe venni.

42. Ebben a vitában ismét az a téves feltételezést tükröződik, hogy egy létesítmény engedélyköteles kapacitása közvetlenül meghatározható a tényleges termelés alapján.

43. Az engedélykötelezettségről való döntéshez azonban – amint azt már említettem [12] – a termelési kapacitást előzetesen kell meghatározni a létesítménynek és annak egyes részeinek a jellemzői alapján. Ennek során főszabály szerint – figyelembe véve a létesítmény minden egyes részének fizikai, műszaki vagy jogi korlátait – a létesítmény egészének maximális kapacitását kell meghatározni. A kapacitás szempontjából az a döntő tényező, hogy a létesítmény melyik része vagy melyik termelési lépés korlátozza az egész üzem kapacitását. [13]

44. E tekintetben nincs jelentősége annak, hogy ezzel a lépéssel (vagy ezen a napon) előállítják-e a létrehozandó végterméket. Inkább azt kell meghatározni, hogy a döntő termelési lépés köztes termékéből milyen mennyiségű végtermék állítható elő. Ez a mennyiség ugyanis – mint mondtam – meghatározó a létesítmény által összesen előállítható termelési volumen szempontjából.

45. Ha igaz az a feltételezés, hogy a perbeli vágóhíd hűtőkapacitása korlátozza a termelési volument, akkor először azt kell megvizsgálni, hogy naponta hány leölt állatot lehet a hűtőházakba bevinni, és azután, hogy ezekből milyen mennyiségű hasított testet lehet előállítani.

46. A maximális kapacitás meghatározásához napi 24 órás, azaz éjjel-nappal tartó üzemelést kell feltételezni, amennyiben az említett korlátozások egyike sem alkalmazandó. [14] Amennyiben az e korlátozások alapján történő meghatározás azt mutatja, hogy nem lehetséges a 24 órás folyamatos üzemelés, például jogi korlátozások vagy szükséges karbantartási munkák miatt, akkor ezt a napi kapacitás meghatározásakor feltétlenül figyelembe kell venni.

[12] Lásd a fenti 28. pontot.

[13] Lásd a fenti 29. pontot.

[14] Így Európai Bizottság is, *Guidance on Interpretation and Determination of Capacity under the IPPC Directive (Az IPPC irányelv egyes fogalmainak megértését segítő útmutatók)*, 2. szakasz (1. változat, 2007. április).

47. Ezzel szemben a napi kapacitás meghatározása szempontjából irreleváns, ha *bizonyos* napokon az említett korlátozások – például a vasárnapi és/vagy munkaszüneti napokon történő üzemeltetési tilalom – miatt nem vagy csak korlátozottan lehetséges az üzemeltetés. Az ipari kibocsátásokról szóló irányelv I. melléklete 6.4. pontjának a) alpontja ugyanis a *napi* küszöbértéket határozza meg. Ha figyelembe kellene venni a kapacitásingadozásokat, akkor a szabályozás hosszabb időszakokra vonatkozó kapacitásra vonatkozna. Ezért a maximális kapacitást azokon a napokon kell figyelembe venni, amelyeken a kapacitás kihasználható, tehát éppenséggel nem a több napra számított átlagértékeket.

48. Ezt a következtetést támasztja alá az ipari kibocsátásokról szóló irányelv 1. cikkének (1) bekezdésében és (2) preambulumbekezdésében kimondott, a környezetszennyezés megelőzésére vagy legalább a csökkentésére irányuló célkitűzés is.[15] Ehhez a létesítmény tartós környezeti hatása is fontos, de mindenekelőtt úgy kell kialakítani a létesítményt, hogy elkerülje vagy legalábbis csökkentse a termelési csúcsidőszakokban jelentkező különösen súlyos környezeti hatásokat. Ellenkező esetben félő, hogy a létesítmény különösen erős termelés esetén aránytalan környezetszennyezést okozna.[16]

49. Ha egy létesítményt csak az átlagos termelés környezeti hatásainak kezelésére terveznének, akkor a különösen intenzív termelés a környezetszennyezést megelőzésére vagy csökkentésére szolgáló rendszerek túlterhelését váltaná ki. Így egy vágóhíd esetében félő lenne, hogy a szennyvíz egy része már nem tisztítható, vagy hogy olyan hulladék keletkezik, amelyet nem megfelelően tárolnak.

50. Ezzel szemben az üzemeltetés tényleges megszervezése csak annyiban lehet meghatározó, amennyiben az tükrözi ezeket a korlátozásokat. Ha a létesítmény például jogi korlátozások miatt csak a nap egy részében üzemeltethető, ez a korlátozás szükségszerűen megnyilvánul a munkaidő tényleges megszervezésében. Az ez idő alatt elérhető termelési volumen megfelel a létesítmény kapacitásának.

51. Ha azonban a fizikai, műszaki vagy jogi korlátozásoktól függetlenül úgy szervezik meg az üzemeltetést, hogy nem használják ki teljes mértékben a tényleges kapacitást, ez nem változtat a létesítménynek az engedélykötelezettséghez vezető kapacitásán. Mivel a létesítmény kapacitása a maximális termelési volument foglalja magában, a termelésre vonatkozó, pusztán gazdasági indíttatású korlátozások nem számíthatnak.

52. Következésképpen a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy egy létesítménynek az ipari kibocsátásokról szóló irányelv I. melléklete 6.4. pontjának a) alpontja szerinti napi kapacitását a 24 órán belül elérhető maximális termelés alapján kell meghatározni, figyelembe véve az összes létesítményrész fizikai, műszaki vagy jogi korlátozásait.

C. 1. kérdés – A „hasított test” fogalma

53. Az első kérdés annak tisztázására irányul, hogy mik azok a „hasított testek”, amelyek súlyát figyelembe kell venni a vágóhíd termelési kapacitásának kiszámításakor. A kérdést előterjesztő bíróság azt szeretné tudni, hogy az állatok közvetlenül a leölés után mért súlya – amely

[15] Lásd: 2009. január 22-i Association nationale pour la protection des eaux et rivières és OABA ítélet (C-473/07, EU:C:2009:30, 25. pont); 2011. december 15-i Møller ítélet (C-585/10, EU:C:2011:847, 29. pont).

[16] Lásd: a Craeynest és társai ügyre vonatkozó indítványom (C-723/17, EU:C:2019:168, 84. és 85. pont); ugyanebben az ügyben hozott 2019. június 26-i ítélet (EU:C:2019:533, 67. pont).

gyakorlatilag megegyezik az élősúllyal – vagy a további feldolgozási lépések – nevezetesen a szervek és zsigerek eltávolítása, a nyak és a fej eltávolítása, valamint a levágott állat kivéreztetése és hűtése – után mért súly a mérvadó.

54. A gyakorlatban ez a különbségtétel jelentős hatással lehet arra, hogy elérik-e az ipari kibocsátásokról szóló irányelv szerinti engedélykötelezettség küszöbértékét. Dániában a leölést követő feldolgozási lépések a szarvasmarhák súlyát körülbelül 45 %-kal, a sertésekét pedig körülbelül 33 %-kal csökkentik. [17]

55. Amint azt valamennyi fél elismeri, ezt a kérdést nem lehet a sertések levágására és kivitelére kivetett termelési adóról szóló dán rendelet alapján meghatározni. Az ipari kibocsátásokról szóló irányelv alkalmazásához a vágóhidak kapacitását az uniós jog önállóan értelmezendő fogalmai alapján kell meghatározni. [18] Nem zárható ki azonban, hogy az ezen adóval kapcsolatban feltüntetett termelési volumen lehetővé teszi a hasított testek tényleges mennyiségének a becslését.

56. A szó egyszerű jelentése szerint az ipari kibocsátásokról szóló irányelv I. melléklete 6.4. pontjának a) alpontja szerinti „hasított testek előállítása” fogalom úgy értelmezhető, hogy az az állatok közvetlenül a leölést követő állapotára vonatkozik. Egyes nyelvi változatokban olyan kifejezést használnak, amely eredetileg halott élőlényt jelöl. [19] De a német „Schlachtkörper” (hasított test) kifejezés is a „schlachten” (levág) és a „Körper” (test) szavakból képződik, azaz levágott, azaz leölt testre utal. A termelés fogalma ebben az értelemben a leöléssel lenne egyenértékű.

57. Nem szabad azonban figyelmen kívül hagyni az érintett gazdasági ágazatban, jelen esetben a haszonállatok levágásában használt kifejezések tényleges értelmezését. Ez már abból is következik, hogy a kifejezés a vágóhidak kapacitását szabályozza. Egyes nyelvi változatok esetében a vágással való kapcsolat magából a termelési eredményre vonatkozó kifejezésből következik. Ez vonatkozik például a spanyol „canal” kifejezésre, [20] a dán „slagtekrop” kifejezésre, [21] a német „Schlachtkörper” kifejezésre, a holland „geslachte dieren” (levágott állatok) vagy a svéd „slaktvikt” (vágósúly) kifejezésre.

58. Az érintett gazdasági ágazatban használt kifejezések megértéséhez az uniós jog vonatkozó szabályai szemléltető jellegűek. Ott az ipari kibocsátásokról szóló irányelv I. melléklete 6.4. pontjának a) alpontja legtöbb nyelvi változatában használt kifejezések kifejezetten úgy vannak meghatározva, hogy a leölés után további feldolgozási lépések következnek, amelyek csökkentik a súlyt.

[17] Európai Bizottság, *Reference Document on Best Available Techniques in the Slaughterhouses and Animal By-products Industries* (2005. május), 1.3. táblázat (6. o.).

[18] 2000. szeptember 19-i Linster ítélet (C-287/98, EU:C:2000:468, 43. pont); 2003. szeptember 9-i Monsanto Agricoltura Italia SpA és társai ítélet (C-236/01, EU:C:2003:431, 72. pont); 2022. szeptember 7-i Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Az EUMSZ 20. cikk szerinti tartózkodási jog jellege) ítélet (C-624/20, EU:C:2022:639, 19. pont).

[19] Valami olyasmi, mint az angol „carcase”, a francia „carcasse” vagy a bolgár „труп”. Hasonló kifejezések szerepelnek a 2005. február 17-i 2005/370/EK tanácsi határozattal (HL 2005. L 124., 1. o.) elfogadott, a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló 1998. évi Aarhusi Egyezmény (HL 2005. L 124., 4. o.; kihirdette: a 2001. évi LXXXI. törvény) I. melléklete 19. pontjának harmadik francia bekezdése a) alpontjának hiteles angol, francia, de még az orosz („туш“) változatában is, amelyeket az ipari kibocsátásokról szóló irányelv ültet át.

[20] A Diccionario de la Academia Española már 1826-ban a „Canal” kifejezés meghatározására többek között a következőt tartalmazta: „Res Muerta y abierta despues de sacadas las tripas” („Elpusztult jószág, nyitva, miután a zsigereket eltávolították”).

[21] E kifejezés a német „Schlachtkörper” kifejezéshez hasonlóan a „schlachten” (slagte) és a „Körper” (krop) szavakból tevődik össze.

59. A 91/497 irányelvvel módosított 64/433 irányelv 2. cikke d) pontjának a meghatározása magában foglalta a levágott állat teljes testét a kivéreztetés, kizsigerelés és a végtagoknak az elülső és a hátulsó lábtőízületnél való eltávolítása, valamint a fej, a farok és a tőgy eltávolítása után, ezen felül a szarvasmarhafélék, juh, kecske és lófélék esetében a lenyúzás után.

60. A 853/2004/EK rendelet I. mellékletének 1.9. pontjában jelenleg hatályos rendelkezések értelmében a hasított test [a rendelet fordításában: „állati test”] az állat teste a vágás és zsigerelés után. Ebből a szabályozásból azonban nem derül ki egyértelműen, hogy a test mely részeit távolítják el a feldolgozás során.

61. Az 1308/2013/EU rendelet e tekintetben hasznosabb. E rendelkezés szerint a szarvasmarhafélék és a juhok esetében a hasított test a levágott állat egész teste kivéreztetve, kizsigerelve és megnyúzva, a sertések esetében a levágott sertés kivéreztetett és kizsigerelt teste egészben vagy a gerinc hosszanti középvonala mentén félbehasítva. A hasított testek kiszerelésére vonatkozó előírásokból következik, hogy szarvasmarhafélék és juhok esetében a fejet és a lábakat, a zsigereket és a nemi szerveket, sertés esetében pedig a nyelvet, a szőrt, a körmöt, a nemi szerveket, a hájat, a vesét és a rekeszizmot kell eltávolítani.

62. E tekintetben két dolgot kell kiemelni.

63. Először is, a 91/497 irányelvvel módosított 64/433 irányelvben szereplő meghatározás már a vágóhidakra vonatkozó eredeti környezetvédelmi engedélyezési rendszernek a 96/61 irányelvben történő elfogadásakor hatályban volt. Ezért vélelmezhető, hogy ez alakította a fogalom értelmezését a jogalkotási folyamatban.

64. Másodszor, az ipari kibocsátásokról szóló irányelvben szereplő, az engedélykötelezettségre vonatkozó szabályozás német változatának alakulása mutatja a vágási szabályozások fogalmainak a jelentőségét. A 96/61 irányelv ugyanis a 91/497 irányelvvel módosított 64/433 irányelvben szereplő meghatározáshoz hasonlóan nem a „Schlachtkörper” (hasított test), hanem a „Tierkörper” (állati test) kifejezést használta. Ezt a kifejezést csak a ma hatályos, az ipari kibocsátásokról szóló irányelvben váltotta fel a „Schlachtkörper” (hasított test) kifejezés, amelyet a vágásra vonatkozó újabb szabályozások is használnak.

65. A vágásra vonatkozó szabályok fogalommeghatározásai összhangban vannak ezen kívül az ipari kibocsátásokról szóló irányelv I. mellékletének a Bizottság által kiemelt bevezetésével, amely szerint a melléklet küszöbértékei általában a termelési kapacitásokra, azaz az előállított termék mennyiségére vonatkoznak. Ez nem vonatkozik ugyan minden létesítménytípusra, a vágóhidakra vonatkozó küszöbérték azonban – legalábbis már a megfogalmazása szerint is – a termelésre vonatkozik.

66. Ennek megfelelően a rendelkezésre álló információk szerint az érintett gazdasági ágazat is abból indul ki, hogy a hasított testeken a jelentős részek eltávolítása után feldolgozott állati testeket kell érteni. Ezt mutatják a flamand, az egyesült királyságbeli és a német hatóságok által szolgáltatott információk, amelyeket az előzetes döntéshozatal iránti kérelem dokumentál. Mindenekelőtt azonban a Bizottság által még a 96/61 irányelv 16. cikkének (2) bekezdésével összhangban összeállított, a vágóhidak számára rendelkezésre álló legjobb technikákról szóló referenciadokumentum tartalmaz egy olyan táblázatot, amely szerint a hasított test súlya („carcase weight”) számos tagállamban jelentősen elmarad az élősúlytól („live weight”). [22]

[22] Európai Bizottság, *Reference Document on Best Available Techniques in the Slaughterhouses and Animal By-products Industries* (2005. május), 1.3. táblázat (6. és 7. o.).

67. Ezenfelül az ipari kibocsátásokról szóló irányelv I. melléklete 6.4. pontjának a) alpontja értelmezésénél a gyakorlat e jogos elvárásának figyelembevétele biztosítja a büntetőjogi rendelkezések kiszámíthatóságát és egyértelműségét,[23] amelyek – mint az alapügyben – az engedélykötelezettséghez kapcsolódnak.

68. Így a hasított testen a levágott állat teste értendő az előkészítés, azaz a további feldolgozási lépések után.

69. A vágási szabályok meghatározásai azonban csak a leölt állatok kizsigerelése és kivéreztetése tekintetében egyeznek meg. Az 1308/2013/EU rendelet IV. mellékletének ma hatályos rendelkezései viszont különösen a bőr és a fej tekintetében különböznek. Mindkettőt el kell távolítani a szarvasmarhafélék és a juhok esetében, de a sertések esetében nem. A 91/497 irányelvvel módosított 64/433 irányelv meghatározása viszont még nem tett különbséget e fajok között.

70. Feltételezhető, hogy az 1308/2013/EU rendelet IV. melléklete szerinti, ma – és a belföldi eljárás tárgyát képező időszakban – alkalmazandó rendeletek beépítették, vagy legalábbis befolyásolták a fogalom értelmezésének alakulását az érintett gazdasági ágazatban. Ezért az ipari kibocsátásokról szóló irányelv I. melléklete 6.4. pontjának a) alpontjában érintett „hasított test” kifejezést az 1308/2013/EU rendelet IV. mellékletében szereplő, a hasított testre vonatkozó fogalommeghatározásokkal és a kiszerelésre vonatkozó szabályokkal összhangban kell értelmezni.

71. Ezzel szemben az élősúly figyelembevétele nem alapulhat azon a tényen, hogy vannak olyan nyelvi változatok, amelyekben az ipari kibocsátásokról szóló irányelv más kifejezéseket használ, mint a vágásra vonatkozó rendeletek. Ez már az eredeti 96/61 irányelvben is vonatkozott a holland[24] és a svéd[25] változatra, most pedig a bolgár,[26] a cseh,[27] a magyar,[28] a szlovén[29] és szlovák[30] változatra is.

72. Ezek az eltérő nyelvi változatok elvileg kiterjesztik az értelmezési teret, és különösen a rendelet rendszerszintű összefüggéseinek és célkitűzéseinek tulajdonítanak különös jelentőséget.[31]

73. A szisztematikus összefüggés, különösen a termelésre való hivatkozás és a vágás gazdasági ágazatában való értelmezéssel való kapcsolat azonban éppen a kapacitásnak a leölt, tovább feldolgozott állatok súlya alapján történő meghatározása mellett szól.

74. Ez a szisztematikus összefüggés nem üresedik ki azáltal, hogy az ipari kibocsátásokról szóló irányelv célkitűzései – a környezeti hatások megelőzése és csökkentése – inkább a levágott állatok élősúlyának figyelembevétele mellett szólnak.

[23] Lásd: 2017. december 5-i, M. A. S. és M. B. ítélet (C-42/17, EU:C:2017:936, 51–56. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

[24] „Geslachte dieren” (vágott állatok) a „karkas” (Kadaver) helyett a vágási szabályokban. Az ipari kibocsátásokról szóló irányelv I. melléklete 6.5. pontjának holland nyelvű változata azonban az állati testek ártalmatlanítására szolgáló létesítmények tekintetében használja a „karkas” kifejezést.

[25] „Slaktvikt” (vágósúly) a „slaktkropp” (hasított test) helyett a vágási szabályokban.

[26] „трупно месо” (hasított testekből származó hús) helyett „Кланичен труп” (levágott hasított testek) a vágási szabályokban.

[27] „Kapacita porážky” (vágási kapacitás) a „jatečně upraveným tělem” (hasított test) helyett a vágási szabályokban.

[28] „Vágóhidak tevékenysége” a „hasított test” helyett a vágási szabályokban.

[29] „Zmogljivostjo zakola” (vágási kapacitás) a „trup” (hasított test) helyett a vágási szabályokban.

[30] „Kapacita spracovania zabitých zvierat” (vágóállat-kezelési kapacitás) a „jatočné telo” (hasított test) helyett a vágási szabályokban.

[31] 1977. október 27-i Bouchereau ítélet (30/77, EU:C:1977:172, 13. és 14. pont); 2021. január 26-i Hessischer Rundfunk ítélet (C-422/19 és C-423/19, EU:C:2021:63, 65. pont); 2023. január 17-i Spanyolország kontra Bizottság ítélet (C-632/20 P, EU:C:2023:28, 40–42. pont).

75. Az irányelv célja ugyan tágan került megfogalmazásra, és ezért kizárja a megszorító értelmezést.[32] A vágási folyamat környezeti hatásai és az élősúly között is szorosabb összefüggés van, mint a környezeti hatások az előállított termék súlya között. Ugyanis éppen a hasított testről eltávolított testrészek azok, amelyek valószínűleg nem kívánatosak, és ezért hulladékká válnak. A vágási szabályok meghatározásai természetüknél fogva nem veszik figyelembe ezeket a lehetséges környezeti hatásokat, mivel nem a környezet védelmét szolgálják, hanem a vágóhidak higiéniáját és a piacszervezést.[33]

76. Ez azonban nem zárja ki, hogy a jogalkotó az engedélyezési követelmény küszöbértékének kiszámításakor azt is figyelembe vegye, hogy a feldolgozott hasított testekről bizonyos mennyiségű testrészt eltávolítanak, amelyek nem adódnak hozzá a hasított test súlyához. Ez a mennyiség és a kapcsolódó környezeti hatások valójában tapasztalati értékek alapján becsülhetők, és ebben a tekintetben befolyásolhatják a küszöbérték meghatározását.

77. Továbbá – ahogy a Bizottság rámutat – a „hasított test” fogalmának ez az értelmezése nem akadályozza meg a tagállamokat abban, hogy az ipari kibocsátásokról szóló irányelv átültetése során az engedélykötelezettséget kiterjesszék azáltal, hogy a küszöbértéket a levágott állatok élősúlyára vonatkoztatják[34] vagy alacsonyabb küszöbértéket állapítanak meg. Ez valójában az EUMSZ 193. cikk alapján megengedett, szigorúbb védintézkedések lennének. A Moesgaard Meat azonban bizonyítja, hogy Dánia nem fogadott el ilyen szigorúbb szabályozást.

78. Az első kérdésre tehát azt a választ kell adni, hogy ipari kibocsátásokról szóló irányelv I. melléklete 6.4. pontjának a) alpontjában érintett „hasított test” kifejezést az 1308/2013/EU rendelet IV. mellékletében szereplő, a hasított testre vonatkozó fogalommeghatározásokkal és a kiszerelésre vonatkozó szabályokkal összhangban kell értelmezni.

V. Végkövetkeztetések

79. Azt javaslom a Bíróságnak, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelemre a következőképpen válaszoljon:

1) Az ipari kibocsátásokról szóló 2010/75/EU irányelv I. melléklete 6.4. pontjának a) alpontja alkalmazásában a létesítmény kapacitását az azt jellemző fizikai, műszaki vagy jogi korlátok fényében kell értékelni. Amennyiben egy olyan létesítmény tényleges termelése, amelyre eredetileg nem adtak ki engedélyt, később meghaladja a feltételezett kapacitást és az alkalmazandó küszöbértéket, az üzemeltető haladéktalanul tájékoztatni köteles az engedélyezésről döntő illetékes hatóságot, amely köteles megtenni a további szükséges intézkedéseket.

2) Egy létesítménynek az ipari kibocsátásokról szóló 2010/75 irányelv I. melléklete 6.4. pontjának a) alpontja szerinti napi kapacitását a 24 órán belül elérhető maximális termelés alapján kell meghatározni, figyelembe véve az összes létesítményrész fizikai, műszaki vagy jogi korlátozásait.

[32] A Bíróság 2009. január 22-i Association nationale pour la protection des eaux et rivières és OABA ítélet (C-473/07 P., EU:C:2009:30, 27. pont); 2011. december 15-i Møller ítélet (C-585/10 P., EU:C:2011:847, 31. pont).

[33] Lásd: 2011. december 15-i Møller ítélet (C-585/10, EU:C:2011:847, 37. pont).

[34] Így például: Németország Vierte Verordnung zur Durchführung des Bundesimmissionsschutzgesetzes (Verordnung über genehmigungsbedürftige Anlagen [negyedik rendelet a kibocsátásról szóló szövetségi törvényhez {az engedélyköteles létesítményekről szóló rendelet}] – 4. BImSchV, közzététel: 2017. május 31., Bundesgesetzblatt I, 1440. o.; 2021. január 12-i rendelet hatályos változatában, Bundesgesetzblatt I, 69. o.) 7.2.1. pontja.

3) Az ipari kibocsátásokról szóló 2010/75 irányelv I. melléklete 6.4. pontjának a) alpontjában érintett „hasított test” kifejezést az 1308/2013/EU rendelet IV. mellékletében szereplő, a hasított testre vonatkozó fogalommeghatározásokkal és a kiszerelésre vonatkozó szabályokkal összhangban kell értelmezni.